

LIETUVOS RESPUBLIKOS VYRIAUSYBĖ

NUTARIMAS

DĖL LIETUVOS RESPUBLIKOS ŠVIETIMO ĮSTATYMO NR. I-1489 41 STRAIPSNIO PAKEITIMO ĮSTATYMO PROJEKTO NR. XIII-1313

2018 m.

Nr.

Vilnius

Vadovaudamasi Lietuvos Respublikos Seimo statuto 138 straipsnio 3 dalimi ir atsižvelgdama į Lietuvos Respublikos Seimo valdybos 2018 m. kovo 28 d. sprendimo Nr. SV-S-647 „Dėl teisės aktų projektų išvadų“ 6 punktą, Lietuvos Respublikos Vyriausybė n u t a r i a:

Iš esmės pritarti Lietuvos Respublikos švietimo įstatymo Nr. I-1489 41 straipsnio pakeitimo įstatymo projektui Nr. XIII-1313 (toliau – Įstatymo projektas), tačiau siūlo Lietuvos Respublikos Seimui Įstatymo projektą tobulinti, atsižvelgiant į šias pastabas bei pasiūlymus:

1. Lietuvos Respublikos švietimo įstatymo 2 straipsnio 26 dalyje nustatyta, kad specialieji ugdymosi poreikiai – pagalbos ir paslaugų ugdymo procese reikmė, atsirandanti dėl išskirtinių gabumų, įgimtų ar įgytų sutrikimų, nepalankių aplinkos veiksnių. Įstatymo projekte konkrečiai neapibrėžta, dėl kokių priežasčių specialiuosius ugdymosi poreikius turintys mokiniai turėtų būti įskaičiuojami nustatant specialiųjų ugdymosi poreikių turinčių mokinių dalį mokykloje. Dėl išdėstytų priežasčių, pagal Įstatymo projektu siūlomą formuluotę į nurodytą 20 procentų viso mokinių skaičiaus būtų įskaičiuojami visi dėl bet kurių priežasčių specialiųjų ugdymosi poreikių turintys mokiniai, nors pagal Įstatymo projekto aiškinamąjį raštą Įstatymo projekto tikslas siejamas su neįgaliaisiais.

2. Įstatymo projekto aiškinamajame rašte nurodyta, kad Įstatymo projekto tikslas – suteikti galimybes neįgaliesiems įgyti bendrąjį išsilavinimą ir ugdyti savo gebėjimus kartu su kitais asmenimis tose bendruomenėse, kuriose jie gyvena. Neįgalumo lygis nustatomas, vadovaujantis Lietuvos Respublikos neįgaliųjų socialinės integracijos įstatymo nuostatomis, o specialieji ugdymosi poreikiai – Lietuvos Respublikos švietimo įstatymo nuostatomis. Pagal Lietuvos Respublikos švietimo įstatymo 14 straipsnio 2 dalį specialieji ugdymosi poreikiai skirstomi į nedidelius, vidutinius, didelius ir labai didelius. Neįgaliesiems mokiniams paprastai pedagoginės psichologinės tarnybos nustato didelius arba labai didelius specialiuosius ugdymosi poreikius. Atsižvelgiant į Įstatymo projekto tikslą, Įstatymo projekte turėtų būti nustatyta, kad gimnazija, vykdančia akredituotą vidurinio ugdymo programą ir pagrindinio ugdymo programą ar akredituotą vidurinio ugdymo programą, pagrindinio ugdymo programą ir pradinio ugdymo programą, gali būti mokykla, kurioje ne mažiau kaip 20 procentų viso mokinių skaičiaus sudaro specialiųjų ugdymosi poreikių ir neįgalumo lygį arba 55 procentų ir mažesnę darbingumo lygį turintys mokiniai. Įstatymo projekte taip pat siūlytina nustatyti, kokio lygio specialiuosius ugdymosi poreikius ar neįgalumo lygį turintys mokiniai būtų įskaičiuojami, taikant Įstatymo projekte siūlomą reguliavimą.

3. Siūlytina Įstatymo projektą tobulinti pagal Seimo kanceliarijos Teisės departamento 2017 m. lapkričio 9 d. išvadoje Nr. XIII-1313 „Dėl Lietuvos Respublikos švietimo įstatymo Nr. I-1489 41 straipsnio pakeitimo įstatymo projekto“ pateiktas pastabas. Siekiant sumažinti gimnazijos statuso netekimo pasekmes mokiniams, Įstatymo projektą siūloma papildyti nuostata, kad specialiųjų

ugdymosi poreikių turinčių mokinių daliai tapus mažesnei, negu siūloma Įstatymo projekte, mokykla galėtų išlikti gimnazija iki tada, kol vidurinio ugdymo programą baigs tais metais III gimnazijos klasėje besimokantys mokiniai. Jeigu specialiųjų ugdymosi poreikių turinčių mokinių dalis mokykloje nesiekia 20 procentų, nauja III gimnazijos klasė nesudaroma.

Ministras Pirmininkas

Švietimo ir mokslo ministras